

Nr 9

Försvarsutskottets betänkande med anledning av motion om vidgad rätt till skadeersättning åt militär personal

I motionen 1975:25 av herr Torwald (c) hemställs att riksdagen hos regeringen anhåller om utredning och förslag till nya bestämmelser för livräntor och annan skadeersättning till värnpliktig personal, som skadats i tjänsten under tiden 3 september 1939–30 juni 1945.

Utskottet

Motionen syftar till förbättrad ersättning åt personer som har skadats under värnpliktstjänstgöring tiden 3 september 1939–30 juni 1945.

Systemet för skadeersättning i samband med värnpliktstjänstgöring är nu betydligt fördelaktigare för den värnpliktige än det var under 1940-talet. Den som i dag skadas så svårt att han blir helt invalidiserad får en livränta enligt militärsättningsförordningen (1950:261) som är avsevärt högre än den livränta som f. n. utgår för motsvarande skada som har inträffat under den i motionen angivna perioden (30 960 resp. 17 280 kr. om året). Båda livräntorna kan förenas med förtidspension. Med tillämpning på skador fr. o. m. år 1969 infördes genom kungörelsen 1969:761 ett särskilt olycksfallsskydd för värnpliktiga m. fl. Vid bestående förlust av arbetsförmågan utgår ersättning med 150 000 kr.

Livräntor utgör skattepliktig intäkt vid beskattning. Livränta på grund av olycka som har inträffat före år 1955 är skattepliktig intäkt enligt en fallande skala beroende på levnadsålder.

Militärsättningsförordningen bygger på samma principer som yrkesskadeförsäkringen. Båda är föremål för utredning genom yrkesskadeförsäkringskommittén (S 1971:01). Kommittén skall enligt sina direktiv särskilt överväga hur man i olika hänseenden skall förfara med de äldre skadefallen vid införande av en reviderad yrkesskadeförsäkring. Kommittén beräknas slutföra sitt arbete under år 1975.

Motionären berör bl. a. den skadeersättning som i vissa fall kan utgå till statsanställda från trygghetsnämnden och som grundar sig på avtal med de anställdas personalorganisationer. Enligt reglerna härför kan ersättning utgå även för äldre kroppsskador, dock endast till den som är född 1908 eller senare.

Chefen för försvarsdepartementet har den 14 november 1974, som svar på en fråga i riksdagen om ökad trygghet vid olycksfall för värnpliktiga m. fl., uttalat att han hade för avsikt att inom departementet utreda möj-

ligheten att betala ut särskild ersättning i åtminstone vissa svåra äldre skadefall. Enligt vad utskottet har inhämtat pågår numera en sådan utredning och för ändamålet biträder en expert från riksförsäkringsverket.

Utskottet anser det vara angeläget att man inventerar vilka äldre skadefall som finns. Det bör därefter övervägas någon form av särskild ersättning till dem som har skadats svårt och därigenom har besvärliga levnadsvillkor.

Beträffande skador under värnpliktstjänstgöring vill utskottet i detta sammanhang framhålla vikten av att man från statens sida eftersträvar en snabb handläggning av uppkommande ersättningsfrågor.

Med hänvisning till den pågående utredningen inom försvarsdepartementet avstyrker utskottet bifall till motionen och hemställer

att riksdagen avslår motionen 1975:25.

Stockholm den 13 mars 1975

På försvarsutskottets vägnar
PER PETERSSON

Närvarande: herrar Petersson i Gäddvik (m), Gustavsson i Eskilstuna (s), Gustafsson i Stenkyrka (c), Glimnér (c), Gustavsson i Ängelholm (s), Karl Bengtsson i Varberg (fp), fru Sundström (s), herrar Pettersson i Örebro (c), Brännström (s), herr andre vice talmannen Virgin (m), herrar Gustavsson i Nässjö (s), Gernandt (c), Björk i Gävle (c), Hedberg (s) och Konradsson (s).